

ринъ е оный който ближияго своего удруча-
ва и неправда му струва, а не Болгареше
коишо са не токмо вѣрны подданици державнаго Царства, но и послушны чада на всека высока Власть, а наипаче на первенствующаша Майка воспочная Церковь, зарадъ която са грешовы не токмо имѣніешо си, но и душите си да пожертувалишъ. А дѣрвената паница е дѣло рукъ ихъ, и самът знакъ доброго ихъ домосстроителства, а не раскошности, която въ Грециише е природна. Чесо ради болгарската паница ако е и дѣрвена, всегда е обаче пълна, и насыщава не токмо нихъ, но и всичките Греци и Турци, коишо се случава да дохаждатъ въ Болгаріаша: и всекій който е миналъ презъ болгарските мѣста, и посещавалъ жилищата имъ, ако токмо люби испинаша, може да свидѣтелствува по Бога и по душа, какъ на болгарскошо Странно-любие нема подобнаго примѣра ни въ единъ народъ, и паниците имъ са попълни отъ греческише, коишо са паче за всекого пѣшика и инностранца праздны. Того ради и никой Болгаринъ да се не бои отъ подобны укоризны, защо шїц са безъ всякаго основанія, и отиносатъ се на шого самаго, който ги сось злоба произноси отъ усташа си. И